

F. t. L. om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1918—19.

§ 4.

Personer, hvis Lønninger er ordnede ved Lønningslove efter 1. Januar 1899, faar ikke Tillæg efter nærværende Lov. Det samme gælder den, hvis Lønning er forbedret ved en Finanslovbevilling fra 1. April 1899 eller senere, for saa vidt Forbedringen naar op til det Beløb, Tillæget vil udgøre. Er Forbedringen mindre, faar den paagældende i Tillæg efter nærværende Lov et til Forskellen svarende Beløb.

§ 5.

Uvisse Indtægter, saasom Sportler, Fribolig, Brugen af Jord og andre Naturalydelse, skal medregnes ved Opgørelsen af den paagældendes Aarsindtægt. Derimod kommer Kontorholds- eller Befordringsvederlag, Hesteholds- og Opholds- og Dagpenge samt lignende Godtgørelser for særlige, ved Tjenesten foranledigede Udgifter ikke i Betragtning i denne Henseende.

§ 6.

Forener nogen flere af Statskassen eller af særlige i Finansloven opførte Fonds lønnede Embeder eller Bestillinger, beregnes Tillæget af hans samlede Indtægt, men udredes forholdsvis af de vedkommende Konti.

§ 7.

Til Personer, der ikke har fyldt 25 Aars Alderen, ydes intet Tillæg efter nærværende Lov; forsaavidt den vedkommende fylder 25 Aar i Finansaarets Løb, beregnes Tillæget fra den første Dag i det nærmest følgende Fjerdingaar.

§ 8.

Tillæg efter nærværende Lov kommer ikke i Betragtning ved Pensionsberegning.

§ 9.

Finansministeren afgør alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af vedkommende kan gøres til Genstand for Rettergang.

Pedersen-Nyskov.

S. Sørensen.